

Productie versus rijkdom

Het begint allemaal met iemand die bevrogen is. Een eindeloze energie, alles willen weten, alles uitpluizen, elke mogelijke combinatie proberen. De bevrogen held creëert kennis en kunde die daarvoor nog niet bestond. Ware productie van niets naar iets. Hij schrijft geschiedenis en schept tussen de bedrijven door een kathedraal. Dat kan een onderneming zijn, maar ook een sport, een wetenschappelijk vakgebied, een overheidsdienst.

Dan komt de manager langs die goed gaat kijken naar het werk van de bevrogen stichter die al lang dood is. Processen bestuderen, met kleine stapjes efficiency winnen, stroomlijnen, verbeteren, aanpassen. Allemaal dingen die de bevrogen stichter niet echt interessant vond maar die hun bijdrage leveren. Ook dit is productie, elk tandje is er een.

Gezapigheid

Aanvankelijk levert de manager een hogere winst op, meer rendement. Maar wat volgt, is onherroepelijk gezapigheid. Het grote werk is gedaan door de schepper. De kleinere pareltjes zijn reeds omhoog gehaald door de manager. Er is rijkdom en we zijn blij. We gaan massaal de makkelijke kant kiezen.

De bevrogen mensen gaan iets doen met kunst, want waar zijn de echte pijnpunten die bevrogenheid aanwakkeren gebleven? De managers gaan praten over het vijfde decimaal achter de komma. We ontwerpen een hele kluit met functies die op zijn best niet al teveel kwaad kunnen. Tijd voor nodeloos reorganiseren en adviseurs. Hiermee kunnen we de schijn van productie op houden. De politieke wil om keuzes te maken ontbreekt, omdat het electoraal alleen schade oplevert. De procedures worden nodeloos complex. Dan kan iedereen gelijk hebben en we houden er de mensen mee aan het werk. Als we ergens onvoldoendes tegenkomen, dan roepen we die niet meer tot de orde. Zonder werkelijke productie, maakt het niet echt iets uit.

Persisteren

Dan blaast een crisis of de politiek het verhaaltje uit. De beurs laat genadeloos zien waar de productiviteit zit. Een bubbel kan persisteren, maar op een dag ploft ie. Dan is de wereld in één klap veranderd. De politiek doet hetzelfde maar dan vanuit ideologie. Ook zomaar een steen in de vijver. Inhoudelijk bijna altijd echt slechte ideeën, maar ze zetten de boel in beweging. De bevrogen mensen worden weer wakker. Opeens ligt er weer een ontgonnen gebied waarin geëxcelleerd kan worden. We zijn weer bij het begin.

Kies nooit te lang de gemakkelijke kant. U wordt er niet gelukkig van.

Cheers!

DAAN QUAKERNAAT (daan@quakernaat.nl, www.quakernaat.nl) is spreker. Met zijn voordrachten helpt hij bedrijf en bestuur met het bouwen van kathedralen. Met het vinden van de balans tussen de zwarte en de witte wereld.

Ik deel uw wereld in, in een zwarte wereld en een witte wereld. Uw zwarte wereld is dat deel dat je kunt vatten in cijfers en regels. Structuurtje, checklijstje, blokje, pijltje. Uw witte wereld past fundamenteel niet in een computer of blokjes en pijltjes. Visie, mensen, passie en ideeën, de dingen die we softere zaken noemen.

